

SENTINȚĂ

În numele Legii

29 septembrie 2017

mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni (sediul central), în componență:

Președintele ședinței, judecător

Igor Chiroșca

Grefier

Irina Todorova, Ecaterina Aprodu,

Cebotari Tatiana

Cu participarea:

Procurorului

Ion Tețcu, XXXXXXXXXX, Tudor Bordan,

Elena Pruneanu

Apărătorilor

XXXXXXXXXX, Radu Sergiu

a examinat în ședință de judecată publică, la sediul instanței cauza penală de învinuire a lui

XXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXX, domiciliat r-nul Strășeni s. Micăuți, studii superioare, căsătorit, doi copii minori la întreținere, angajat în calitate de primar al comunei Micăuți, supus militar, anterior nejudecat, cetățean al Republicii Moldova, IDNP -0980707331602,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. 3 lit. b) Cod Penal, art. 42 alin. 5 și art. 186 alin. 4 Cod Penal al RM, și a lui

XXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXX, domiciliat r-nul Strășeni s. Micăuți, studii medii incomplete, căsătorit, doi copii minori la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, supus militar, anterior nejudecat, cetățean al Republicii Moldova, IDNP XXXXXXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. 4 Cod penal al RM.

Avocații au pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare.

Procurorul s-a pronunțat în favoarea unei sentințe de condamnare.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța,-

a stabilit:

Inculpatul Stavila Andrei, deoarece de mai mult timp gospodăriile din regiunea în care locuiește el se confruntau cu lipsa apei potabile, la data de 03.09.2012, în interesul locuitorilor din acea regiune, a depus la Primăria com. Micăuți r-n. Strășeni o cerere prin care a solicitat permisiunea de a efectua lucrări de excavare a unui traseu din țevă metalică care trecea pe teritoriul s. Micăuți și care nu se utiliza de mai mult timp, asumându-și angajamentul de a vinde metalul acumulat și a procura o pompă nouă pentru a înllocui pe cea veche din fântâna arteziană care aprovizează gospodăriile menționate. Inculpatul Dolghii Vasile, în calitate de primar al com. Micăuți r-n. Strășeni, în urma examinării cererii depuse de inculpatul Stavila Andrei, în aceeași zi, a autorizat excavarea țevilor, aplicând rezoluția corespunzătoare pe cerere și stampila Primăriei com. Micăuți, după care, întrînd în posesia cererii nominalizate, avizată de inculpatul Dolghii Vasile, în perioada cuprinsă între data de 03.09.2012 și 07.09.2012, inculpatul Stavila Andrei angajând în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială, a organizat săparea unui sănț de-a lungul traseului din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 sat. Micăuți de la fântânilor arteziene, amplasate pe teritoriul sat. Micăuți, r-nul Strășeni, și a descoperit țeava din metal care se afla în pămînt. Iar la data de 07.09.2012 cînd de către inculpatul Stavila Andrei a fost angajat Donoagă Grigore - șoferul autocamionului de model „Man” cu n° C JE 724 cu remorcă și numere de înmatriculare C AP 492, pentru a transporta țevile de metal la fier uzat pentru a fi comercializate, fiind în proces de încărcare a autocamionului numit cu țevi metalice excavate din pămînt și tăiate, au fost stopați de colaboratorii Inspectoratului de poliție Strășeni, care au reținut camionul și în care erau încărcate 12 țevi a căror lungime și valoare certă nu a fost identificată de organul de urmărire penală.

În povida circumstanțelor de fapt constatare supra, inculpatul Stavila Andrei a fost trimis în judecată, fiind învinuit de săvîrșirea infracțiunii de fură agravat prevăzut de art. 186 alin. 4 Cod penal, iar inculpatul Dolghii Vasile a fost trimis în judecată, fiind învinuit de complicitate la săvîrșirea infracțiunii de fură agravat prevăzut de art. 42 alin. 5 și 186 alin. 4 Cod penal, și aceasta deoarece conform rechizitoriului acțiunile inculpaților au fost săvîrșite în următoarele circumstanțe:

Inculpatul Dolghii Vasile, „la sfîrșitul lunii august a anului 2012, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu inculpatul XXXXXXXXX, ambii avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și obținerii unui profit material, în vederea realizării scopului lor infracțional, a furnizat și confirmat verbal lui XXXXXXXXX informația că în pămînt pe teritoriul sat. Micăuți r-nul Strășeni se află țeavă din metal care deja nu se mai folosește ca conductă și care poate fi realizată ca metal uzat, după care la 03.09.2012, ilegal în vederea realizării aceluiși scop criminal, precum și înlăturarea de obstacole, a semnat și aplicat stampila primăriei com. Micăuți pe cererea depusă de inculpatul XXXXXXXXX prin care ultimul solicita permisiunea de a efectua lucrări de excavare a traseului vechi pentru extragerea țevii și realizarea acesteia la metal uzat, acțiuni prin care a favorizat comiterea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane de către inculpatul XXXXXXXXX care, în perioada de timp începînd cu sfîrșitul lunii august a anului 2012 și pînă la data de 01.09.2012 angajând în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială, cu ajutorul tehnicicii speciale, pe ascuns a sustras din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 sat. Micăuți de la fântânilile arteziene, amplasate pe teritoriul sat. Micăuți, r-nul Strășeni, țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoare unui matru în cîmp de 106.74 lei, care se afla în holante „M - Ană-Comal” Strășeni, curînd părții ușărmatoare „M - Ană-Comal” Strășeni o poartă

Inculpatul Stavila Andrei, „în perioada de timp începînd cu sfîrșitul lunii august a anului 2012 și pînă la data de 11.09.2012, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu primarul com. Micăuți, r-nul Strășeni, inculpatul XXXXXXXXX, ambii avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altiei persoane și obținerii unui profit material, avînd în prealabil de la complicele XXXXXXXXX informație că pe teritoriu sat. Micăuți r-nul Strășeni se află ţeară din metal care deja nu se mai folosește ca conductă și poate fi realizată ca metal uzat, precum și permisiunea de a efectua lucrări de excavare a traseului vechi pentru extragerea ţevii și realizarea acesteia la metal uzat eliberată ilegal de inculpatul XXXXXXXXX la 03.09.2012, în vederea realizării scopului lor infracțional, angajînd persoane ce dispuneau de tehnică specială, cu ajutorul tehnicicii speciale, pe ascuns a sustras din apeductul care alimentă rezervoarele „Treaptă” nr. 1 sat. Micăuți de la finitînile arteziene, amplasate pe teritoriu sat. Micăuți, r-nul Strășeni, ţeară din metal ojel cu o lungime de 700 metri, diametru de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106,74 lei, care se află la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, cauzînd astfel părții vătămate ÎM „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74 714 lei.”.

Procurorul a invocat ca probe de confirmare a faptelor și vinovăției inculpaților declarațiile reprezentantului părții vătămate Valentina Vlasic, ale martorilor Luța Rodica, Grosu Ștefan, Costov Constantin, Casian Valentina, Donoagă Grigore, Constantin Tudor, Ursu Mihail, Moscalciuc Alexandru, Cotelea Gheorghe, Panciu Sergiu, Andrei Bîrca, Guțan Gheorghe după cum urmează.

În ședință de judecată, reprezentantul părții vătămate Vlasic Valentina a declarat că, din anul 1974 ţevile sustrase erau la bilanțul Gospodăriei Comunale, după divizare toate rețelele de apă și canalizare au trecut la Întreprinderea Mică „Apeduct-canal”. Ulterior, a fost înregistrată Întreprinderea de Stat „Direcția Apă-Canal Strășeni”. Prin-o hotărîre Guvern a fost înregistrată ca Întreprinderea Municipală „Apă-canal” Strășeni, fondatorul fiind Consiliul orășenesc Strășeni, organ de control fiind Primăria or. Strășeni, iar administratorul numit de Consiliu orășenesc Strășeni la propunerea primarului. Tot patrimoniul ce se află la gestiunea ÎM „Apă-Canal” este al administrației publice locale. În luna august-septembrie 2012, de la sistemul de apeduct care alimentează rezervoarele, treapta I, adică stația de pompare Micăuți, de la finitînile arteziene, a fost sustrasă ţeară în mărime de 700 metri, cu diametru 426 mm., costul unui metru fiind de 106,74 lei, valoarea traseului sustras constituind 74 714 lei. Calculele prejudiciului au fost efectuate de contabilul șef, Luța Rodica. La data de 18.09.2014 s-a efectuat un act de constatare de către directorul ÎM „Apă-Canal” Strășeni, Constantin Costov, contabilul șef Rodica Luța și maestrul sectorului apeduct Panciu Sergiu. Prin acutl dat s-a constatat că într-adevăr s-a sustras ţeară și metrul costă 106,74 lei conform datelor contabile, uzura 90%. În acutl de constatare s-a menționat cine a fost la fața locului, și cum s-a ajuns la conchuzie că anume această lungime de ţeară a fost sustrasă. Ţeară a fost sustrasă din satul Micăuți și careva cereri înregistrate de înstrâinare a ţevii nu au fost depuse la ÎM „Apă Canal” Strășeni. Apeductul menționat nu se exploatează aproximativ din anul 1999 – 2000 deoarece priza de apă nu se exploatează și ţevile sunt uzate, termenul a expirat. Apeductul cu pricina aproviziona orașul Strășeni și o porțiune din satul Micăuți pînă în anul 2000. Din 2010 a fost dat în exploatare alt traseu și pînă în prezent orașul Strășeni este din nou aprovizionat de la Micăuți. Mai menționează că 300 metri din ţeară sustrasă au fost ridicate de IP Strășeni și se află la Strășeni.

Martorul Luța Rodica în ședință de judecată a declarat că, a activat în calitate de contabil șef la ÎM „Apă-Canal” Strășeni din iulie 2010 și pînă în februarie 2015. În anul 2012, conducătorul întreprinderii Costov Constantin i-a spus că în satul Micăuți s-a produs furtul a unei părți a ţevii ce aparține întreprinderii însă nu i-a comunicat de către cine a fost sustrasă și nici lungimea acesteia. În anul 2014, a fost chemată la procuratura Strășeni pentru a da declarații și tot în 2014 a fost și a constatat lungimea ţevii sustrate. Potrivit actelor de inventariere din anul 2012 traseul din care a fost sustrasă ţeară se află la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, fapt confirmat prin actele de inventariere din anul 2012. În rezultatul inventarieriei din 2012 au fost luate la evidență cu valoarea „0”, găsite ca surplus și kilometraj tot „0”, cu condiția ca comisia să stabilească valoarea acestora. Inventarierea a fost făcută în februarie 2012 iar în septembrie-octombrie 2012 a avut loc sustragerea. Inventarierea a fost efectuată la dispoziția primarului orașului Strășeni în care au fost înscrise membrele comisiei de inventariere. Pînă la momentul efectuării inventarieriei ţeară nu figura pe documentele contabile, însă anterior ea s-a aflat la evidența ÎM „Apă Canal” Strășeni, iar în 2012 ţevile au fost reluate la evidență. În anul 2014 ţeară a fost evaluată și inclusă în acutl de inventariere valoarea acesteia. Ţeară a fost evaluată din restul de ţeară care a rămas la suprafață, acest fapt a fost consimmat în procesul verbal de constatare a gradului de uzură și diametrul ţevii. Constatarea a fost făcută de către membrii unei comisii, gradul de uzură s-a constatat fizic de către membrii comisiei care sunt ingineri și cunosc ceea ce constată. La baza valorii din acutl de constatare a stat valoarea fierului uzat. Informația privind valoarea fierului uzat i-a fost adusă la cunoștință verbal de către Costov Constantin. Menționează că nu cunoaște unde se află traseul sustras în comparație cu stația de pompare însă din spusele altora traseul a fost sustras din satul Micăuți.

Martorul Grosu Ștefan Ion în ședință de judecată a declarat că, în anul 2012 era consilier în comuna Micăuți. În una din zile nu ține minte data, a fost sunat de către Constantin Tudor care l-a chemat să vină în sat deoarece de în zona „Chetriș” se scot ţevi. El s-a deplasat într-acolo împreună cu Constantin Tudor și a constatat că pe șesul dat se află un tractor, mai era cineva din locuhici, inculpatul Andrei Stavila care a spus că face săpături. Tractorul săpa iar săpăturile erau astupate și mai departe mergeau lucrările. Vizual a fost săpat aproximativ 150 – 200 metri. Săpăturile se făceau pentru extragerea ţevilor de sub teren. Lucrările care se făceau, la prima vedere erau legale însă pentru a se asigura au solicitat să prezinte un act și au făcut un apel la poliție. După careva discuții, i-au spus inculpatului Stavila Andrei și persoanei care erau cu tractorul să aibă autorizație și au plecat de acolo. A discutat cu Stavila Andrei pe care l-a întrebat dacă are acte ce îi permit să facă săpături la ce ultimul i-a spus că are permisiune și face săpături legal. Au mai spus că vor stopa săpăturile și vor merge la primărie pentru permisiune. Nu ține minte dacă i-au arătat vre-un act însă ține minte foia cu permisiunea semnată de primar, permisiunea era în colțul stîng al foii. Pretinsa foia cu permisiunea nu-și aduce aminte cînd a văzut-o. Mai comunică că la fața locului în afară de tractor nu mai erau alte mijloace tehnice și nici aparate de tăiat metal nu a văzut.

Martorul Costov Constantin în ședință de judecată a declarat că, este angajat din anul 1992 – 1993 pînă în prezent la ÎM „Apă-Canal” Strășeni. La moment este directorul întreprinderii date. Traseu din care a fost sustrasă ţeară făcea legătura dintre bazinile care pompeau apa de la două finitîni. Ţevile date nu funcționează de vre-o 15 ani însă erau la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni. Înainte de sustragere, în anul 2012 la indicația primarului a fost făcută inventarierea bunurilor și ţeară a fost reluată la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni. Cu aproximativ 2 ani în urmă, vara a fost sunat de către primarul de Strășeni și întrebat dacă cunoaște că se sustrag ţevi de la Micăuți deoarece a fost informată că se sustrag ţevi. A doua zi a mers la fața locului unde a stabilit că era săpătură pe șes, tehnică nu era, nu era nimic. Era săpt săpat, o parte era cu ţeară și o parte era fără ţeară, s-a săpat aproximativ 1000 metri. Era săpat cu excavatorul, era ţeară scoasă la mal, ţeară de metal cu diametru de 425 cm. Din ţevile care erau la mal o parte s-au sechestrat de poliție și stau la stația de pompare, o altă parte a fost dusă la o întreprindere ce primește metal uzat. Atunci a stabilit lungimea ţevii, ulterior a fost făcut un act, s-a stabilit de către specialiști lungimea, uzura ţevii de circa 90%. Ţeară era de ojel, făcea legătura între finitîni și stația de pompare Micăuți. La fața locului s-au făcut însemnări după care s-a întocmit un act semnat din numele său, datele i-au fost date de la contabilitate, membrii comisiei au făcut măsurările. Nu cunoaște de ce acutl de constatare a fost semnat în anul 2014 și nici de ce paguba a fost constatătă peste doi ani după sustragere. Întocmirea acestui act a fost solicitat de către primar pentru a constata că este paguba. Mai comunică că pînă la acel moment nu a purtat careva discuții cu inculpatul Dolghii Vasile și nici alte careva persoane nu s-au adresat referitor la ţeară dată. Pe inculpatul Stanila Andrei nu-l cunoaște.

Martorul Casian Valentina în ședință de judecată a declarat că, deține funcția de primar al or. Strășeni. În anul 2012 la fel deținea funcția de primar și a fost avertizată de locuitorii satului Micăuți despre faptul că se sustrage ţeară. Fiind bun de proprietate publică a UAT Strășeni, este ţeară ce unește cele 12 finitîni care se află majoritatea pe teritoriul satului Micăuți. Din momentul investirii în funcție, în anul 2011 a solicitat inventarierea bunurilor care la moment nu erau înregistrate și nu figurau în Registrul bunurilor imobile. Au început procedura de măsurare a terenurilor aferente la stația Micăuți și respectiv cele 12 finitîni. Anterior, a existat un contract din partea autorităților locale Micăuți, era impusă plata aferentă pentru terenul la priza de apă Micăuți. Contractul era între primăria Micăuți și ÎM „Apă-Canal” Strășeni și au început înregistrarea bunurilor și terenului aferent. A comandat înregistrarea pe părți a prizei Micăuți apoi finitîni. Pînă în 2011 a fost o decizie a consiliului local prin care urmău să fie casate unele bunuri și să fie depistate unele nereguli, și anume lista de casare conținea pompele de la priza Micăuți și o lungime de conducte dar nu erau fixate care conducte anume, a fost dispusă inventarierea bunurilor. Înregistrarea prizei a durat mult timp, bunurile au fost transmise prin act de la ÎM „Gospodărie Comunală” la ÎM „Apă-Canal”, era indicată lungimea totală a ţevilor. Fiind anunțată cîteva zile la rînd că se efectuează lucrări de săpătură pe teritoriul satului Micăuți, se sustragea ţeară fiind încărcată noaptea s-a deplasat la fața locului împreună cu Lilian Carp în jurul orei 24:00. La fața locului a văzut că jumătate de mașină era încărcată. La întrebarea adresată șoferului unde duce ţeară, șoferul i-a comunicat că o duce la Ribnita. A solicitat un document în baza căruia se încarcă ţeară și i-a fost prezentat un demers a unei persoane fizice și coordonat de primarul de Micăuți Dolghii Vasile, din demersul respectiv reieșea că se permit lucrările pe acel teren. A fost chemată grupa operativă și a fost întocmit proces-verbal, mașina cu ţevile încărcate și macararea urmînd să se deplaseze la Strășeni. Ţevile au fost transportate la treapta 3 pe strada Iachir, or. Strășeni. A doua zi a mers la fața locului unde a stabilit cu aproximativă distanță unde s-au făcut lucrări, lungimea ţevii. O parte din ţeară era la suprafață, lucrări de săpătură au fost executate pe aproximativ 1000 metri, aproximativ 50% erau la suprafață. Dîn porțiunea respectivă o parte din ţeară, 300 metri lipsea, o parte era ţeară de suprafață, aproximativ 500 metri. Menționează că UAT Strășeni i-a fost cauzat prejudiciu deoarece este bun de utilitate publică.

Martorul Donoagă Grigore în ședință de judecată a declarat că, în luna august 2012 a fost telefonat de către șeful său Igor Cucos, întreprinderea căruia se ocupă cu

cumpărarea nerului uzat, care i-a comunicat că o sa se apropie de el o persoană pe care trebuie să o urmeze să încarce ceva de la Micăuți. Acea persoană este închipuialui Stavila Andrei. Au ajuns în satul Micăuți după masă, orele 14:00 – 15:00 au oprit la marginea drumului și i-a spus să aștepte și cind deja se întunecare afară a tras mașina îngă țevi și a început să încarce și în acest timp a venit poliția și i-a spus să rămână pe loc pînă a două zile dimineață cind a fost dus la Strășeni. La fața locului era o macara și un tractor, altă tehnică nu era. Nu se făceau săpături însă se strîneau țevile care erau deasupra săpăturilor, îngă șanțuri. Nu ține minte că țevi erau încărcate în remorcă, erau țevi groase din fier de 10, 11 metri. Cind a venit poliția a înțeles că țevile respective se surâgeau, iar la întrebarea adresată lui Stavila Andrei, ultimul a comunicat că el răspunde de țeavă și că este a lor. Nu cunoaște unde urmau să fie duse țevile însă știe că metalul de obicei îl duce la Ribnița. În acea perioadă el transporta metal uzat în fiecare zi la Ribnița. Menționează că o singură dată s-a făcut încarcătura de țevi, cu el nu s-au mai făcut alte transportări. Au fost încărcate 11-12 bucăți de țeavă și la fața locului au mai rămas 2-3 țevi.

Martorul Constantin Tudor în ședință de judecată a relatat că, cu vre-o trei ani în urmă, la sfîrșitul lunii august, fiind consilier în s. Micăuți a mers într-o dimineață la primărie unde Busila Ala, Grigciuc Nadejda, Chilianu i-au spus că se sustrag țevi. A mers direct încolo, pe lan, pe teritoriul între Saca și Drăsliseni și a văzut că se fac lucrări. Acolo era închipuialui Stavila Andrei, un sudor pe nume Chilian Ion. S-a întors la primărie și a rugat să fie sunăți toți consilierii. Ulterior, peste vreo două ore a fost telefonat de către consilierul Grosu Ștefan cu care a mers la fața locului unde era Stavila Andrei, lucrau. Grosu Ștefan a vorbit cu tractoristul care a oprit lucrul și a fost chemată poliția. Polițiștii au scris careva folosindă de față lor nu au fost prezintate careva acte. A discutat cu Stavila Andrei care i-a spus să întrebe primarul deoarece are documente de la primar care permite să fie făcute săpături. La fața locului erau persoane care săpau pentru a scoate țeavă. Țevile erau scoase la mal, erau vreo 4 bucăți tăiate, de aproximativ 6 – 8 metri. Lungimea șanțului era de 200 – 300 metri. Mai era un șanț cu lungimea de aproximativ 800 metri din care se tăia țeava. Comunică că nu cunoaște cine este proprietarul țevii însă pe teritoriul satului Micăuți se află priza de apă a cărei director este Cavcaliuc Ion.

Martorul Ursu Mihail în ședință de judecată a comunicat că, cu aproximativ doi ani în urmă se afla la punctul de colectare a metalului care se află între Măgdăcești și Ratuș. Rotundu Ion i-a adus niște țeavă cu diametrul de 400 – 500 cm, pe care a primit-o și i-a achitat-o. Țeava era din metal simplu, fier, smolită, de 2 – 3 metri cu tot cu șuber adusă într-o mașină „ZIL” și a fost cintărită la Pașcani deoarece cintarul său este prea mic pentru așa volum. Țevile au fost aduse de două ori, la o diferență de 2 - 3 săptămâni, prima dată au fost aduse trei țevi, a doua oară două șubere cu capetele de țeavă. Preul unui kilogram de fier la acel moment era de 1,50 – 1,60 lei. Țevile le-a procurat de la Ion Rotundu. Consideră că țevile au fost aduse de la Micăuți deoarece Ion Rotundu este din Micăuți, erau țevi de la apă.

Martorul Moscalciuc Alexandru în ședință de judecată a comunicat că, în anul 2012 era Ofițer de Investigație a postului Lozova. În anul 2012, luna august-septembrie fiind implicat în grupa operativă IP Strășeni a fost informat de către ofițerul de serviciu că este necesar de a se deplasa în s. Micăuți deoarece careva persoane sustrag țevi metalice. La fața locului grupa operativă deplasându-se în plină compoziție pe un imaș în apropierea satului Micăuți, au fost depistate cîteva persoane, stabilit un excavator ce efectua săpături și un camion de model „Kamaz” pentru transportarea țevilor. O parte din țevi erau parțial scoase la suprafață, o parte ridicate pentru a fi tăiate. Excavatorul făcea săpături. Săpăturile erau de cîteva sute de metri, țevile erau din metal, aveau un strat de rugină și smoală la suprafață. La fața locului s-au petrecut toate măsurile necesare însă careva date concrete nu ține minte. Persoanele la fața locului au fost identificate și audiate. Acele persoane au recunoscut că săpăturile erau făcute de ei. La fața locului se află închipuialui Stavila Andrei care a fost audiat fiind întocmită o declarație în acest sens. Tractoristul a recunoscut că săpăturile erau efectuate de el.

Martorul Cotelea Gheorghe în ședință de judecată a relatat că, în perioada anului 2012 deținea funcția de ofițer de urmărire penală la IP Strășeni. Fiind implicat în grupa operativă au fost solicitați la fața locului printr-o solicitare telefonică. Ajungind la fața locului, au ajuns pe un cîmp unde era tehnică, un autocamion de model „Kamaz” și o macara care efectua lucrări de săpare. Moscalciuc Alexandru la fel era implicat în grupa operativă. Procesul verbal de cercetare la fața locului din 07.09.2012 l-a întocmit el, iar lungimea șanțului de aproximativ 500 metri a constatat-o el personal în urma măsurărilor cu pasul.

Martorul Panciu Sergiu în ședință de judecată a relatat că activează în calitate de maistru la ÎM „Apă-Canal” Strășeni și în anul 2014 a primit indicații de la directorul Costov Constantin să se deplaseze pentru a măsura distanța țevilor sustrase din anul 2012. A folosit ruleta și a constatat că distanța șanțului era de cca. 1000 metri, iar în șanț nu era țeavă deși trebuia să fie. Cu el la fața locului a fost contabilul Luța Rodica și șoferul Nazari Andrei.

Martorul Andrei Bîrca în ședință de judecată a comunicat că într-o vară cu cîteva ani în urmă închipuialui Andrei Stavila a venit la el la birjă la Chișinău unde activează pe un tractor pentru a-l angaja să efectueze anumite lucrări, și anume, a săpa un șanț în s. Micăuți r. Strășeni pentru a scoate o țeavă de metal. A început lucrările iar datoria sa era să sape unde indică Stavila Andrei care îl aducea motorină și toate necesare. Cind a venit el, acolo nu era săpat nimic, el a lucrat 2-3 zile și a săpat aproximativ 300-400 metri dar nu este sigur. La un moment dat, la fața locului a venit poliția care a luat toate țevile așa cum erau ele încărcate într-un camion de tonaj și le-a dus la Strășeni. După aceasta el a fost obligat să astupe restul șanțului din care țeava încă nu fusese excavată – cca. 100-200 metri. Pentru serviciul prestat i-a promis 250-300 lei pe oră, iar el a lucrat cite 8-9 ore pe zi, însă nu a primit nici un ban de la Stavila Andrei. Indică că Stavila Andrei i-a dat o foaie pe care era menționat că poate lucra, era stampilată și semnată, poate era a primarului. Nu a indicat că ar fi văzut mai multe mașini să fie încărcate cu țevile care erau scoase din șanțul care îl săpa, cu excepția camionului care a fost reținut de poliție.

Martorul Guțan Gheorghe a comunicat în ședință de judecată că anterior a activat în calitate de inginer tehnic la Gospodăria Comunală Strășeni iar după aceasta, în perioada 1991-1994 director la ÎM „Apă Canal” Strășeni. Actualmente este director al Gospodăriei comunale Strășeni. Cunoaște că priza de apă Micăuți a fost construită în anii 1976-1978 cu scopul de a aproviziona partea industrială a orașului Strășeni, toate țevile erau din metal cu diametre între 86-515 mm și adîncința în pămînt în medie 1 metru. Pînă în ziua de azi acel traseu nu a fost schimbat și el trebuie să existe în realitate. Ultima dată cind s-a făcut intervenție tehnică la treapta nr. 1 Micăuți a fost în 2007 cind se examina un proiect de a utiliza țeava existentă pentru a introduce o altă țeavă cu diametrul mai mic în interiorul țevii existente. Au fost făcute mai multe săpături și s-a confirmat că țeava există la acel moment. Careva alte proiecte în legătură cu acel traseu nu au fost implementate așa că și acum țeava trebuie să existe.

Procurorul își mai bazează invinuirea adusă închipuialor Stavila Andrei și Dolghii Vasile pe următoarele probe materiale, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- Procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 07.09.2012 conform căruia s-a cercetat locul comiterii infracțiunii și anume pășunea din marginea satului Micăuți r. Strășeni, unde în cadrul cercetării la fața locului s-a stabilit un excavator - tractor de model K580 cu n.º C H 600 din spatele căruia este montat un căuș destinat lucrărilor de săpat în pămînt. De la căușul dat a fost depistat săpat în pămînt un canal cu dimensiunea de 90x90 cm cu lungimea de aproximativ 500 metri (Vol. I, f.d. 17-25).

- Procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 11.09.2012 conform căruia s-a cercetat locul comiterii infracțiunii și s-a stabilit, că la un km distanță de comuna Micăuți r. Strășeni, se află un autocamion de model „Man” cu n.º C JE 724 cu remorcă și numere de înmatriculare C AP 492 în care se aflau mai multe țevi metalice cu diametru și lungimi mari, care erau încărcate cu o macara de model „Zil” cu n.º CR AK 542 (Vol. I, f.d. 37-51).

- Procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 26.09.2012 conform căruia s-a cercetat porțiunea de teren din marginea satului Micăuți, r-nul Strășeni, din apropierea iazului din sat. Micăuți amplasat în spatele gospodăriei lui Cavcaliuc Ivan Vasile, unde la o distanță de 3 metri de la gardul gospodăriei ultimului s-a depistat o țeavă metalică cu diametru de 400 și grosimea de 6 mm. și lungimea de 7,5 metri (Vol. I, f.d. 56-58).

- Procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabela anexă din 13.12.2012 conform căruia în s. Măgdăcești r. Criuleni, s-a cercetat punctul de colectare a metalului uzat S.R.L. „Grădina Moldovei”, unde au fost depistate trei țevi metalice cu lungimea de 2 metri și diametrul de 50 mm (Vol. I, f.d. 113-117).

- Procesul verbal de examinarea obiectului din 24.12.2012 conform căruia s-a examinat un metru de țeavă din metal cu diametru de 400 mm și grosimea de 6 mm. În cadrul examinării cu ajutorul cintarului model „Pocitovă” fiind cintărită țeava s-a constatat că un metru de țeavă cu diametru de 400 mm și grosimea de 6 mm are masa totală de 59,30 kg (Vol. I, f.d. 144).

- Conținutulordonanței de recunoaștere ca corp delict din 18.02.2013 conform căreia a fost recunoscut ca corp delict țevile metalice examineate în cadrul proceselor verbale de cercetare la fața locului din 07.09.2012, 11.09.2012 și 26.09.2012 (Vol. I, f.d. 170).

- Conținutulordonanței de recunoaștere ca corp delict din 18.02.2013 conform căreia a fost recunoscut ca corp cererea în original din 03.09.2012 adresată primarului com. Micăuți, Vasile Dolghii, semnată de Stavila Andrei pe care este aplicată ștampila cu inscripția „Primarul comunei Micăuți”, pe care în partea stângă sus a cererii este aplicată viza primarului com. Micăuți cu inscripția „se acceptă cu respectarea strictă angajamentelor asumate” datată și semnată la 03.09.2012 (Vol. I, f.d. 171).

- Raportul înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni la 07.09.2012 cu nr. 20123304474 în baza informației telefonice a cet. Grosu Ștefan loc. a sat. Micăuți, r-nul Strășeni, pe faptul că la 07.09.2012 persoane necunoscute tăie și încarcă țevi de metal pe care le transportă într-o direcție necunoscută (Vol. I, f.d. 16).

- Demersul Î.M. „Apă Canal” Strășeni prin care se confirmă faptul că la 08.09.2012 de pe sectorul de apeduct dintre fintinile artiziene al prizei de apă din sat. Micăuți, r-nul Strășeni, a fost sustrasă țeavă de apeduct pe o porțiune de 1 km, de persoane necunoscute (Vol. I, f.d. 31).

- Raportul înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni la 11.09.2012 cu nr. 20123304548 în baza informației telefonice a membrilor Partidului Liberal din or. Strășeni, pe faptul că la 11.09.2012, persoane necunoscute, scot țevi de la apeductul din s. Micăuți r. Strășeni (Vol. I, f.d. 34).

- Informația Î.M. „Apă Canal” Strășeni din 13.09.2012, prin care se confirmă faptul că țeava metalică a fost transmisă în gestiunea Î.M. „Apă Canal” Strășeni, prin actul de primire-predare, de către Î.M. „DPGCL” Strășeni (Vol. I, f.d. 91).

- Actul de transmitere și primire, conform căruia s-a stabilit, că Gospodăria comunala și locuințe a transmis la balanță întreprinderea de Stat de apeduct și canalizare Strășeni următoarele bunuri: artezienele, stațiile de pompă a apăi, rețelele de apă și rețelele de canalizare (Vol. I, f.d. 96).

- Informația parvenită de la S.C. „ANVI-PRIM” S.R.L., care confirmă faptul că în luna septembrie 2012 un kg. de fier uzat este procurat la prețul de 1.70 lei (Vol. I, f.d. 143).

- Extrasul din registrul c. 123 „Mijloace fixe” a Î.M. „Apă-Canal” Strășeni prin care se confirmă faptul că Î.M. „Apă-Canal” Strășeni deține la balanță rețea de apă, stația de pompă Micăuți și fintini artiziene cu valoarea de bilanț 288 198 lei MD (Vol. II, f.d. 70).

- Actul de constatare din 18 septembrie 2014 a comisiei Î.M. „Apă-Canal” Strășeni, formată din directorul Î.M. „Apă-Canal” Strășeni Constantin Costov, contabil-șef Rodica Luță și maistrul sectorului de canalizare Panciuc Sergiu conformă căruia s-a stabilit că a fost sustrasă țeavă metalică a apeductului de alimentare a rezervoarelor treptei 1 a c. Micăuți cu lungimea de 700 metri și diametrul de 426 mm confectionată din oțel. Prețul umui metru de țeavă constituie suma de 106.74 lei, iar valoarea totală a traseului sustrasă constituie suma de 74714 lei (Vol. II, f.d. 71).

- Corpurile delictive: 1) 12 țevi metalice ce se păstrează pe teritoriul „Apă-Canal” Strășeni, o țeavă metalică cu diametru de 400, grosimea de 6 mm. și lungimea de 7.5 metri ce se păstrează la cet. Cavaliuc Ivan Vasile; 2) Originalul cererii din 03.09.2012 adresată primarului c. Micăuți Vasile Dolghii, semnată de Stavila Andrei este anexată la cauză penală fila dosarului 53, Vol. 1.

Cu referire la versiunea apărării în contrast cu acuzarea formulată în rechizitoriu, instanța de judecată reține următoarele.

În ședința de judecată, inculpatul XXXXXXXXXX nu a recunoscut vina în săvîrșirea infracțiunii incriminate, declarind că, din moment ce a devenit primar al s. Micăuți, s-a confruntat cu problema pompelor amplasate pe teritoriul administrat care pompează apă de la adâncimea de mai bine de 200 metri și aprovisionează multe gospodării. În regiunea unde locuiește Stavila Andrei, sătenii se confruntau cu probleme grave de lipsă a apei din cauza deteriorării frecvente a pompelor. Foarte deseoii oamenii se adresau cu plingeri în adresa primăriei. Însă din lipsă de surse financiare, autoritatea publică locală nu avea cum să contribue la soluționarea problemei. În urma discuției cu cetățenii satului s-a hotărât ca persoanele individual să-și finanțeze schimbarea pompelor. A fost imputernicit Stavila Andrei cu căutarea soluțiilor, iar într-o zi de dimineață ultimul a venit la primărie și i-a comunicat că în sectorul „Chetriș” al satului Micăuți a identificat mai multe capete de țeavă la suprafață și a propus ca să fie extrase și vândute acele țevi pentru a acumula resurse financiare pentru procurarea pompelor. El l-a direcționat către Constantin Costov - directorul Î.M. „Apă Canal” Strășeni pentru a concretiza dacă acele țevi îi aparțin întreprinderii respective sau nu. După această discuție, peste aproximativ 10 zile a mers la Consiliul raional Strășeni, unde după ce și-a hotărât întrebările preconizate, l-a observat pe Stavila Andrei care discuta cu Costov Constantin afară și s-a apropiat de acesta. Ultimii discutau deja despre soarta țevilor de metal din sector „Chetriș” al s. Micăuți și el personal l-a întrebat pe dl. Costov dacă se află sau nu aceste bunuri la balanță întreprinderii care o gestionează. La ce Costov Constantin i-a comunicat că potrivit actelor normative în vigoare acele țevi au fost casate pe timp cînd primar al or. Strășeni era Valentin Ganea, iar Î.M. „Apă Canal” Strășeni nu se folosește de acele țevi de mai bine de 10 ani. Costov Constantin i-a comunicat lui Stavila Andrei că poate să meargă să încearcă să sape în acea zonă, însă el nu era sigur că acolo mai este ceva țeavă. Peste cîteva zile de la discuția cu Costov Constantin, la primăria s. Micăuți a fost depusă cererea semnată de către Stavila Andrei care solicita permisiunea de a excava țeavă uzată pentru a o comercializa și a procura pompă pentru aprovizionarea sectorului unde el locuia. El a pus viza pe cererea depusă de Stavila Andrei indicind că urmează să fie respectate anumite angajamente, avînd în vedere că Stavila Andrei era obligat să astupe sănările, or, atribuînd țeavă primăriei nu avea. Comunică că, cererea lui Stavila Andrei i-a fost adusă de secretarul primăriei în mapă, împreună cu alte documente, el a citit-o și a pus rezoluția. La momentul semnării Stavila Andrei nu se afla în biroul său. La fel, conform regulilor de secretariat comunică că după ce fusese aplicată rezoluția sa, urma a fi emisă o dispoziție executorie, însă o astă dispoziție nu a fost întocmită. Nu cunoaște motivul neîntocmirii dispoziției, și nici de ce nu există număr de intrare pe originalul cererii lui Stavila Andrei din materialele cauzei penale. El personal nu a fost niciodată la fața locului și nu a cunoscut desemnarea lucrărilor de excavare. Aflat din sursele mass-media. Traseul de țeavă respectiv nu se afla la balanță primăriei Micăuți, el era construit încă din epoca sovietică. Din discuție cu Costov Constantin din august 2012 el a înțeles că țevile ce urmău a fi excavate nu figurează nicăieri la balanță. Despre faptul că ele se aflau la balanță Primăriei or. Strășeni el nu a cunoscut.

În ședința de judecată, inculpatul XXXXXXXXXX nu a recunoscut vina în săvîrșirea infracțiunii incriminate, declarind că, în anul 2012, în mahala în care locuiește s-a ars pompa de apă și el a mers la primărie pentru a găsi o soluție deoarece stația de pompă era la balanță primăriei. Primarul i-a spus că pompa este arsă și nu pot face nimic și unică soluție este să procure o pompă nouă, la ce el i-a propus să-i permită să scoată niște țevă să o ducă la fier uzat pentru a putea cumpăra o pompă nouă, la ce primarul Dolghii Vasile i-a spus că, cu aceste întrebări urmează să se adreseze la Î.M. „Apă Canal” și să găsească singur ieșire din situație. A venit la Strășeni și a discutat cu d-nul Costov Constantin, directorul Î.M. „Apă Canal” Strășeni, la ce ultimul i-a spus că dacă găsește ceva țeavă poate să o scoată că nu este nici o problemă, însă nu este sigur că este țeavă acolo, și mai spus că țevile nu sunt la balanță Î.M. „Apă Canal”, sunt relee și nu funcționează. Discuția cu Constantin Costov a avut loc în fața Consiliului Raional Strășeni și la acea discuție era prezent și primarul Dolghii Vasile cu care au venit împreună. După acea discuție, a mers la primar unde a scris o cerere să-i permită săpăturile pentru a scoate niște țevi pe care să le vindă la fier uzat pentru a cumpăra o pompă nouă și după vînzarea și semnarea cererii de către primar, au demarat săpăturile. Cererea a fost avizată aproximativ la o săptămână după discuția cu Costov Constantin deoarece pînă atunci primarul nu permitea săpături pentru a nu strica imașul. Cererea i-a fost dictată de secretara primăriei de la acel moment, și a fost avizată de către primarul Dolghii V. imediat în ziua întocmirii acesteia care a citit-o, apoi a pus semnătura și ștampila. A găsit tractor, o persoană pe nume Andrei Bîrcă, sudor un băiat pe nume Ion și a vorbit cu o persoană care strînge fier uzat din satul Ratuș cu care s-au înțelese la prețul de 1,6 lei pentru kilogram. A săpat vre-o 3-4 zile, în jur de 200 metri și au scos țeavă din sănătă, au chemat o mașină și au încărcat țevile în mașină și atunci a venit poliția care a spus că nu se permite și au arestat mașinile. Sustine că Primarul Dolghii Vasile nu a fost niciodată la fața locului cînd mergeau lucrările. Menționează că nu a avut intenția de a fura țevile deoarece a avut învoie de la directorul Î.M. „Apă Canal” Strășeni, care după părerea sa este proprietarul țevilor și primarul Dolghii Vasile. Mașina pe care o arendase era preconizată doar pentru o singură deplasare, urmînd să fie ridicat un cîstig de aproximativ 20 000 lei pentru o pompă nouă și pentru instalarea ei. Alte țevi decât cele sechestrare și urcate în automobil nu a mai scos de acolo. În regiunea respectivă s-a mai scos țeavă anterior de către Î.M. „Apă Canal” Strășeni. Mai relatează că, cu acele țevi nu se putea face nimic deoarece sunt putrede și în timp ce le scoteau se rupeau motiv din care consideră că acele țevi nu aveau nici o valoare. Toate cheltuielile pentru excavare le-a suportat el personal. La fel indică că, la primar a fost personal cu întrebările excavării țevii doar de două ori. Careva sfaturi sau îndemnări din partea primarului nu au existat. El a scris cererea în adresa primarului Dolghii Vasile doar pentru a obține resurse pentru a schimba pompa deteriorată.

Astfel, instanța de judecată, cercetînd nemijlocit și sub toate aspectele probele prezentate de părți, conchide că învinuirea formulată inculpatului Stavila Andrei în baza art. 186 alin. 4 Cod penal al RM și cea adusă inculpatului Dolghii Vasile în baza art. 42 alin. 5 și 186 alin. 4 Cod penal al RM nu se

confirmă deoarece faptele lor nu intrunesc elementele constitutive ale infracțiunii din următoarele considerente.

Pentru a putea fi incriminată comiterea unei infracțiuni este necesar ca acuzatorul de stat să dovedească existența unei componente de infracțiune prevăzută nemijlocit în partea specială a Codului penal al RM și care să conțină: subiect, obiect, latură obiectivă și latură subiectivă. În cazul de față procurorul acuză inculpatul Stavila Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. 4 Cod penal, *Furtul* - adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altiei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane în proporții mari; iar inculpatul Dolghii Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. 5 și 186 alin. 4 Cod penal, *Complicitate la furt* – adică, persoana care a contribuit la săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altiei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane în proporții mari, prin sfaturi, prestări de informații și înlăturarea de obstacole, promițând dinainte că îl va favoriza pe infractor.

Instanța consideră însă că faptele incriminate inculpaților nu intrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate procurorul nu a dovedit instanței de judecată existența laturii subiective și a laturii obiective în acțiunile inculpaților.

În cele ce urmează, instanța se va referi în exclusivitate la acțiunile inculpatului Stavila Andrei, or, potrivit circumstanțelor de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, anume el a fost autorul furtului, iar inculpatului Dolghii Vasile i se incriminează complicitatea la furt, acțiune care are un caracter accesoriu din perspectiva laturii obiective. Astfel că, odată fiind constată lipsa elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. 4 Cod penal în acțiunile lui Stavila Andrei, pe cale de consecință, se va constata *ex officio* lipsa complicării inculpatului Dolghii Vasile.

Așa cum doctrina și jurisprudența reține ferm că furtul prin esență să reprezinte una din formele de sustragere, în calitate de concept generic al științei dreptului penal. Sustragerea reprezintă „*luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate*”.

Din această definiție se desprinde clar că, fapta prejudiciabilă, ca element obligatoriu a laturii obiective a infracțiunilor de sustragere constă în „*luarea ilegală și gratuită*”.

Cu referire la speța dată, instanța este de părere că, în acțiunile lui Stavila Andrei a existat „*o luare*” care a fost „*gratuită*”, dar care nu a fost una „*ilegală*”.

Ilegalitatea acțiunii de luare ca semn constitutiv al laturii obiective a sustragerii se manifestă prin întrunirea cumulativă a două criterii: 1) violarea iminentă a prevederilor legislative ce reglementează regimul posesiei asupra bunurilor (criteriul obiectiv al ilegalității); 2) lipsa la făptuitor a oricărui drepturi sau acte permisive asupra bunurilor luate (criteriul subiectiv al ilegalității).

Reieșind din semnificația criteriului subiectiv al ilegalității, se desprinde clar că luarea bunurilor, asupra căror făptuitorul are un drept, nu reprezintă o sustragere.

Cu alte cuvinte, instanța este de părere că, inculpatul Stavila Andrei nu a săvârșit infracțiunea de furt din considerentul că, a acționat în baza actului permisiv al Primarului comunei Micăuți - inculpatul Vasile Dolghii, care a fost recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 18.02.2013 (Vol. I, f.d. 171). Instanța este de părere că procurorul a făcut o calificare greșită a acțiunilor lui Stavila Andrei, deoarece însuși în rechizitoriu este menționat că Stavila Andrei se învinuiește pe faptul că „... *având scopul sustragerii ... și ... având în prealabil ... permisiunea de a efectua lucrări de excavare ... eliberată ilegal de inculpatul Dolghii Vasile ...*”.

Prin urmare, instanța este de părere că, odată ce procurorul a reținut în rechizitoriu că Stavila Andrei a avut permisiunea de a excava țeava de la primar în calitate de exponent al puterii publice, art. 186 alin. 4 Cod penal nu urma a fi incriminat lui Stavila Andrei, care de altfel nu era obligat în calitate de cetățean și locuitor al s. Micăuți să cunoască dacă permisiunea primarului este legală sau ilegală. Or, din perspectiva unui om simplu, problemele ce apar în comunitatea locală se soluționează de primar, în calitate de exponent al puterii executive locale. Iar odată ce calea de soluționare a problemei procurării unei pompe noi propusă de Stavila Andrei pe cale legală – prin cerere, a fost acceptată de către primar (cu depășirea vădită a atribuțiilor de serviciu) condiționează absolvirea de răspundere penală pentru infracțiunea de furt a lui Stavila Andrei. Or, anume primarul com. Micăuți rm. Strășeni, în calitate de persoană cu funcție de demnitate publică era obligat în virtutea atribuțiilor funktionale să respingă cererea lui Stavila Andrei.

Este notabil și faptul că necunoașterea despre caracterul ilegal al permisiunii primarului s. Micăuți și buna credință a inculpatului Stavila Andrei în procesul de excavare a țevilor reiese și din declarațiile martorilor: 1) Andrei Bîrca, șoferul tractorului care a relatat că Stavila Andrei i-a dat o foaie pe care era menționat că poate lucra, era stampimată și semnată, posibil era a primarului; 2) Constantin Tudor, care s-a deplasat la fața locului unde se excavau țevile înainte de a fi venit poliția și a discutat cu inculpatul Stavila Andrei care i-a comunicat că primarul s. Micăuți și el au permis să facă săpături; 3) Donoagă Grigore, șoferul camionului încărcat cu țevi, care după apariția poliției, la întrebarea adresată lui Stavila Ion dacă țevile erau sustrase, ultimul i-a comunicat că, el răspunde de țeava și că este a lor; 4) Casian Valentina, care era primarul or. Strășeni și a venit la fața locului cind poliția a stopat lucrările de excavare, iar la solicitarea de a fi prezentat un document ce permite excavarea, i s-a prezentat cererea lui Stavila Andrei avizată de Primarul s. Micăuți; 5) Grosu Ștefan, care s-a deplasat la fața locului unde se excavau țevile înainte de a fi venit poliția și a discutat cu Stavila Andrei pe care l-a întrebat dacă are acte ce îi permit să facă săpături la ce ultimul i-a spus că are permisiune și face săpături legal. Ține minte foaia cu permisiunea semnată de primar, permisiunea era în colțul sfîng al foii.

Toate aceste circumstanțe relatate supra, demonstrează faptul că Stavila Andrei nu a avut intenția de a sustrage pe ascuns țevile de metal, ba mai mult, fiind sincer și necunoscând despre ilegalitatea acțiunilor inculpatului Dolghii Vasile, explică tuturor că este îndreptățit să excavave țeava deoarece are permisiunea Primarului s. Micăuți.

Într-un alt context, cu referire la lipsa laturii subiective în acțiunile incriminate inculpaților, instanța de judecată menționează faptul că, aceasta se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate, care reprezintă „*anticiparea în conștiința făptuitorului a stăpânirii sale definitive asupra bunurilor luate, când el va avea posibilitatea de a poseda, a folosi și a dispune de aceste bunuri ca și cum ar fi ale lui proprii*”.

Astfel, raportând elementele laturii subiective a sustragerii la circumstanțele constatate în ședință de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, procurorul nu a demonstrat în ședință de judecată că inculpații ar fi avut intenție directă de a sustrage țevile, și au fost ghidati de scopul de cupiditate.

La baza concluziei de lipsă a laturii subiective și obiective a componentei infracțiunii de furt în acțiunile inculpaților instanța de judecată reiese din interpretarea cumulativă a declaratiilor inculpaților. Or, potrivit declaratiilor inculpatului Stavila Andrei, în regiunea unde el locuiește, era arsă pompa de apă care aproviziona mai multe gospodării iar unica soluție era să procure o pompă nouă, motiv pentru care a scris o cerere la primarul s. Micăuți pentru a excava țeava și a o vinde, iar din banii acumulați să procure o nouă pompă, cerere care a fost acceptată, după care au demarat săpăturile. A săpat vre-o 3-4 zile, a chemat o mașină și a încărcat țevile în mașină și atunci a venit poliția. Nu a avut intenția de a fura țevile deoarece a avut permisiunea în scris de la primarul Dolghii Vasile. Alte țevi decât cele sechestrare și urcate în automobil nu a mai scos de acolo.

Declaratiile inculpatului Stavila Andrei coroborează întru-totul cu declaratiile inculpatului Dolghii Vasile potrivit declaratiilor căruia, din moment ce a devenit primar al s. Micăuți, s-a confruntat cu problema pompelor ce aprovizează cu apă gospodăriile oamenilor, inclusiv din regiunea unde locuiește Stavila Andrei. Resurse financiare în primărie nu erau iar din discuții cu locuitorii satului s-a decis ca schimbarea pompei să se facă din contul altor mijloace, fiind împuțernicit Stavila Andrei cu căutarea soluțiilor. Ulterior la primăria s. Micăuți a fost depusă cererea semnată de către Stavila Andrei care solicita permisiunea de a excava țeava uzată din sectorul „Chetriș” care a fost vizată pozitiv de către el.

Instanța de judecată consideră că nu pot fi reținute circumstanțele de fapt indicate de către procuror în privința inculpatului Stavila Andrei potrivit cărora sustragerea țevii ar fi avut loc în perioada „*de pînă la data de 11.09.2012*”. Or, în ședință de judecată s-a demonstrat cu certitudine că, lucrările de excavare a țevii au fost curmate de către organele de poliție la data de 07.09.2012 cind martorul Grosu Ștefan a sunat la 902 la ora 14.50 (Vol. I, f.d. 16), și a fost întocmit protocolet-verbal de cercetare la fata locului cu foto-tabel anexă din 07.09.2012 (Vol. I, f.d. 17-25) semnat de martorii Moscalciuc Alexandru și Cotelea Gheorghe care în

ședintă de judecată au declarat că anume la această dată au fost încărcate țevile în camionul martorului Donoagă Grigore. Nu este clar de ce procurorul a indicat în rechizitoriu că sustragerea țevilor ar fi continuat încă patru zile după depistarea cazului, or aceasta să dovedă că învinuirea este neclară.

La fel urmează și o apreciere critică a afirmației din rechizitoriu potrivit căreia sustragerea țevii ar fi avut loc în perioada „începând cu sfîrșitul lunii august a anului 2012”. Or, în ședință de judecată s-a demonstrat cu certitudine că, pregătirile pentru demararea lucrărilor de excavare au început într-adevăr din luna august, însă efectiv acestea au început să fie realizate după data de 03.09.2012 cind a fost acceptată cererea lui Stavila Andrei de către Dolghii Vasile. Cu alte cuvinte, instanța este de părere că pe parcursul lunii august, inculpatul Stavila Andrei nu a organizat excavarea cărora țevi de pe teritoriul său. Micăuți, în acest sens urmând să refute următoarele argumente: 1) potrivit declaratiilor martorului Donoagă Grigore care nu ține minte data concretă dar, care a relatat că atunci cind a ajuns în satul Micăuți în jurul orelor 14:00 – 15:00, a tras mașina îngă țevi și a început să încarcă și în acest timp a venit poliția și i-a spus să rămână pe loc pînă a doua zi dimineață cind a fost dus la Strășeni. Tot acest martor a relatat că nu a mai făcut transportări de țevi din Micăuți, era pentru prima dată, și atunci a și fost stopat de poliție; 2) potrivit declaratiilor martorului Andrei Bîrca care a comunicat că a fost angajat de inculpatul Andrei Stavila pentru a săpa un șanț în satul Micăuți r-nul Strășeni. Cind a început să săpe, nu era săpe nimic, el a lucrat 2-3 zile. La un moment dat, la fața locului a venit poliția care a luat toate țevile așa cum erau ele încărcate într-un camion de tonaj și le-a dus la Strășeni. Nu a indicat că ar fi văzut mai multe mașini să fie încărcate cu țevile care erau scoase din șanțul care îl săpe, cu excepția camionului care a fost refuzat de poliție – adică al lui Donoaga Grigore; 3) declaratiile inculpatului Stavila Andrei care a relatat că lucrările au început cu acordul în prealabil al primarului s. Micăuți; 4) declaratiile martorilor Cotelea Gheorghe și Moscalciuc Alexandru în cunul cu conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 07.09.2012 (Vol. I, f.d. 17-25) de unde reiese data concretă cind a fost depistat cazul de încărcare a țevii.

Instanța de judecată reține că, procurorul nu a prezentat nici o altă probă care ar demonstra că de către Stavila Andrei ar fi fost excavate careva țevi în perioada lunii august 2012, ori din conținutul declaratiilor lui Andrei Bîrca și Donoaga Grigore - persoanele care nemijlocit au săpe și au încărcat țevile, reiese că mai devreme de 03.09.2012 lucrări de excavare sau de transportare a țevilor de pe teritoriul său. Micăuți ei nu au prestat. Iar faptul că martorul Casian Valentina relatează că ea cunoștea de mai multe zile că pe timpul nopții sunt furate țevi din localitatea Micăuți ce se află la balanta Primăriei Strășeni nu poate fi luat în considerație, or, aceste declarații nu coroborează cu nici o altă probă administrată în cadrul ședinței de judecată. Ba mai mult, reieșind din declaratiile martorului Casian Valentina reiese cert că la fața locului ea a fost la fel în data de 07.09.2012 cind de către organele poliției deja era documentat cazul.

Instanța va aprecia critic și circumstanța din rechizitoriu potrivit căreia sustragerea țevii ar fi avut loc „de comun acord ... prin înțelegere prealabilă cu primarul com. Micăuți, r-nul Strășeni ... ambii având scopul sustragerii pe ascuns ... având în prealabil de la complicele XXXXXXXXX informație că pe teritoriul sat. Micăuți r-nul Strășeni se află țeavă din metal...”

Instanța de judecată reține că, procurorul nu a prezentat nici o probă care ar demonstra că, cei doi inculpați au coordonat acțiunile lor în scopul intrării în posesia țevilor ce urmau să fie excavate. Or, din declaratiile inculpaților reiese că între cei doi au existat doar 2 înținderi pentru a discuta despre posibilitatea excavării țevii. Prima dată cind Stavila Andrei a propus lui Dolghii Vasile să excavze țeava pentru a o vinde la fier ușat și a procura pompă, iar a doua oară cind a avut loc înținerea celor doi cu martorul Costov Constantin, care, de altfel, neagă vehement existența cărora discuții cu inculpații la capitolul excavării țevilor. Mai mult decât asta, la materialele cauzei penale nu există nici o probă care ar demonstra că inculpatul Dolghii Vasile cunoștea despre demararea lucrărilor de excavare, el indicind că după acceptarea cererii inculpatului Stavila Andrei urmând să fie emisă o dispoziție separată, care ar fi fost executorie, dar care nu a mai reușit să fie emisă deoarece a intervenit poliția.

La fel procurorul nu a demonstrat în ședință de judecată că presupusul scop al lucrărilor de excavare a țevii era unul fictiv, inventat special pentru a da o tentă de legalitate acțiunilor inculpaților. Or, din start, chiar de la pornirea urmăririi penale procurorul era obligat să verifice versiunea inculpaților potrivit căreia pompa din regiunea unde locuiește Stavila Andrei era stricată și nemulțumirea în comunitatea sătească erau mari. Instanța de judecată reține că versiunea necesității găsirii mijloacelor financiare pentru procurarea unei pompe noi a fost lansată din start de către inculpatul Dolghii Vasile în explicația sa din 12.09.2012 (Vol. I, f.d. 54), acest lucru reieșind expres și din conținutul cererii lui Stavila Andrei adresată Primarului său. Micăuți. Însă această versiune nu a fost verificată de către procuror și organul de urmărire penală. Or, dacă pe parcursul urmăririi penale ar fi fost audiat martor din aceeași regiune unde locuiește Stavila Andrei care ar fi confirmat versiunea inculpaților potrivit căreia în regiunea dată era deteriorată pompa de apă sau că ei nu l-au delegat pe Stavila Andrei cu imputerniciri în găsirea soluțiilor, se prea-poate că soluția instanței să fi fost alta, însă la momentul achitarea lui Stavila Andrei este unică alternativă.

Pe de altă parte, cu referire la vinovăția lui Dolghii Vasile în comiterea complicității la furt, prevăzute de art. 42 alin. 5 și 186 alin. 4 Cod penal al RM, având în vedere că nu a fost demonstrată vinovăția lui Stavila Andrei în calitate de autor al sustragerii, urmează să se achite și Dolghii Vasile, or complicitatea la o faptă neprevăzută de legea penală nu este condamnabilă.

În conformitate cu art. 389 alin. 1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoarești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În concluzie, instanța de judecată consideră că probele conținute în prezenta cauza penală sunt insuficiente pentru a constata vinovăția lui Stavila Andrei și Dolghii Vasile în săvârșirea infracțiunii imputate, ba mai mult, aceste probe demonstrează lipsa laturii subiective și obiective în calitate de elemente ale componenței de infracțiune incriminate.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la capătul de acuzare adus inculpatului Dolghii Vasile în baza art. 328 alin. 3 lit. b) Cod penal al RM, instanța de judecată reține următoarele.

În ședință de judecată s-a constatat cu certitudine că, inculpatul Dolghii Vasile, exercitând funcția de primar al comunei Micăuți raionul Strășeni ales în rezultatul alegerilor locale generale din 19 iunie 2011 al cărui mandat a fost validat prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 24 iunie 2011, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Codul penal cît și conform anexei la Legea nr. 199 din 16.07.2010 „cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică”, persoană cu funcție de demnitate publică, ales în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, modul de alegere fiind reglementat inclusiv de art. 112 din Constituția Republicii Moldova, contrar art. 1 a Protocolului adițional din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; art. 9 și 127 din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994, care reglementează „Principiile fundamentale privind proprietatea” și respectiv „proprietatea”, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Legea Republicii Moldova nr. 768 din 02.02.2000 „Privind statutul alesului local” care prevăd că, alesul local este dator să fie demn de încredere alegătorilor, să contribuie prin exemplu personal la consolidarea autorității administrației publice locale pe care o reprezintă, onorarea obligațiunilor civile, asigurarea ordinii publice și la respectarea legislației, contrar prevederilor prevăzute la art. 75 și 77 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală”, care prevăd că bunurile fac parte din domeniul public al unității administrativ-teritoriale și respectiv faptul că administrația acestor bunuri publice se face după caz, în temeiul deciziei consiliului local sau raional, în condițiile legii, iar potrivit art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 121 din 04.05.2007 „Privind administrația și deținutarea proprietății publice”, bunurile domeniul public, fac obiectul exclusiv al proprietății publice, iar circuitul civil al acestor bunuri este interzis, bunurile domeniului public fiind inalienabile, însesizabile și imprescribibile, prin ignorarea art. 1-4 alin. (1) și (2) lit. b) și f) al Legii Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală”, care exprimă prevedea competențele de bază ale consiliilor locale și anume faptul că, consiliul local are drept de inițiativă și a decide, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care îin de competența altor autorități publice, administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului) și decide asupra lucrărilor de proiectare, construcție, întreținere și modernizare a drumurilor, podurilor, fondului locativ în condițiile Legii cu privire la locuințe, precum și a întregii infrastructuri economice, sociale și agremene de interes local, depășind atribuțiile de bază ale primarului prevăzute expres la art. 29 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală”, a săvârșit contravenția prevăzută de art. 313 Cod contraventional al RM, - „Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu” în următoarele circumstanțe:

Inculpatul XXXXXXXXX fiind persoană publică și cu funcție de demnitate publică, acționând cu titlu oficial ca autoritate reprezentativă a populației unității

administrativ-teritoriale a comunei Micăuți raionul Strășeni și executivă a consiliului local, la data de 03.09.2012, depășind într-un mod vădit atribuțiile de serviciu, intenționat, la prezentarea unei cereri scrise de către inculpatul Stavilă Andrei datată cu 03.09.2012, făcind cunoștință cu conținutul acesteia din care clar rezulta excavația și extragerea țevilor metalice din sectorul de apeduct dintre fântânele arteziene a Prizei de apă din comuna Micăuți în scop de a fi vîndute, prin aplicarea unei rezoluții ilegal, a acceptat, semnat și aplicat ștampila primarului comunei Micăuți, deși cunoștea că aceste bunuri nu se aflau în administrarea primăriei Micăuți, ci la balanța I.M. „Apă-Canal” Strășeni, iar în consecință inculpatul Andrei Stavilă în perioada cuprinsă între 03.09.2012 - 07.09.2012, cu ajutorul utilajelor tehnice, a excavat o porțiune de teren din regiunea „Chetriș” comuna Micăuți și a extras țevi metalice care oformează sectorul de apeduct dintre fântânele arteziene al Prizei de apă din comuna Micăuți situat pe teritoriul administrativ a primăriei Micăuți, și a căror lungime și valoare certă nu a fost identificată de organul de urmărire penală.

În pofida circumstanțelor de fapt constatare supra, inculpatul Dolghii Vasile a fost trimis în judecată, fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii de „Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu” prevăzut de 328 alin. 3 lit. b) Cod penal al RM, și aceasta deoarece conform rechizitorului acțiunile inculpatului Dolghii Vasile au fost săvârșite în următoarele circumstanțe:

„XXXXXXXXX fiind persoană publică și cu funcție de demnitate publică, acționând cu titlu oficial ca autoritate reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale a comunei Micăuți raionul Strășeni și executivă a consiliului local, în perioada lunii august 2012, prin înțelegere prealabilă cu consântanul său cet. Stavilă Andrei, depășind într-un mod vădit atribuțiile de serviciu, intenționat a permis ultimului excavația solului și extragerea țevilor metalice care oformează sectorul de apeduct dintre fântânele arteziene al Prizei de apă din comuna Micăuți situat pe teritoriul administrativ a primăriei Micăuți, deși cunoștea că aceste bunuri nu se aflau în administrarea primăriei Micăuți, iar în vederea sustragerii țevii din metal care se află la balanța I.M. „Apă-Canal” Strășeni, la prezentarea unei cereri scrise de numitul Stavilă Andrei datată cu 03.09.2012, facând cunoștință cu conținutul acesteia din care clar rezulta excavația și extragerea țevilor metalice din sectorul de apeduct dintre fântânele arteziene a Prizei de apă din comuna Micăuți în scop de a fi vîndute, prin aplicarea unei rezoluții ilegal, a acceptat, semnat și aplicat ștampila primarului comunei Micăuți, iar în consecință Andrei Stavilă în perioada lunilor august - septembrie 2012, urmărind scopul sustragerii și realizării țevilor metalice ca metal uzat, cu ajutorul utilajelor tehnice, a excavat o porțiune de teren din regiunea „Chetriș” comuna Micăuți de unde a sustras și însușit ţeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106,74 lei, care se află la balanța I.M. „Apă-Canal” Strășeni, cauzând astfel părții vătămate I.M. „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74 714 lei, în așa mod, fiind cauzate daune materiale considerabile de proporții mari intereselor publice a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”.

Astfel, instanța de judecată, cercetind nemijlocit și sub toate aspectele probele prezentate de părții, inclusiv documentele și procesele verbale ale unor acțiuni de urmărire penală propuse de părțile apărării și acuzării, conchide că învinuirea formulată inculpatului Dolghii Vasile nu se confirmă deoarece fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii din următoarele considerente.

Ca și în cazul capătului de acuzare prevăzut de art. 186 alin. 4 Cod penal analizat supra, instanța reiterează că pentru a putea fi incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal, era necesar ca acuzatorul de stat să dovedească existența componentei respective și care să conțină: subiect, obiect, latură obiectivă și latură subiectivă. În cazul de față procurorul acuza inculpatul Dolghii Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal, adică „săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice”. Instanța consideră însă că faptele incriminate inculpatului Dolghii Vasile nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate deoarece procurorul nu a dovedit instanței de judecată existența laturii obiective în acțiunile inculpatului.

În susținerea poziției sale de lipsă a laturii obiective a infracțiunii, instanța de judecată aduce în calitate de argumente următoarele.

Raportind conținutul art. 328 alin. 3 lit. b) Cod penal la circumstanțele cauzei incriminate inculpatului Dolghii Vasile reiese că procurorul urma să demonstreze existența a trei componente de bază a laturii obiective: 1) Fapta prejudiciabilă; 2) Urmările prejudiciabile; 3) Legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În acest sens, în viziunea acuzatorului de stat, în cadrul urmării penale au fost dobândite iar în ședință de judecată cercetate probe directe, ce dovedesc vinovăția inculpatului Dolghii Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 3 lit. b) Cod penal. Pe altă parte, instanța constată că reieșind din întregul probatoriu administrativ și cercetat în ședință de judecată nu rezultă că în urma depășirii atribuțiilor acordate prin lege de către inculpatul Dolghii Vasile s-ar fi cauzat careva daune considerabile I.M. „Apă-Canal Strășeni” – deci, lipsesc urmările prejudiciabile în cantumul necesar pentru a fi incriminată infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. 3 lit. b) Cod penal, ceea ce plasează acțiunile inculpatului Dolghii Vasile sub incidența legii contravenționale și nu a legii penale.

În spătă, coroborind circumstanțele indicate în rechizitoriu în privința inculpatului Dolghii Vasile, la faptele acestuia constatate în ședință de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că cele reținute de către acuzatorul de stat nici pe departe nu corespund realității obiective. Astfel, în vederea evitării riscului de a se repeta, instanța nu va analiza din nou unele sintagme din conținutul învinuirii formulate în rechizitoriu asupra cărora deja s-a expus în cadrul învinuirii aduse lui Stavila Andrei și care sunt pe deplin aplicabile învinuirii aduse inculpatului Dolghii Vasile. La caz, instanța de judecată are în vedere că, ca și în cazul învinuirii aduse lui Stavila Andrei, procurorul nu a demonstrat: 1) că a existat „înțelegerea prealabilă ... în vederea sustragerii țevii de metal” între cei doi inculpați, și 2) că lucrările au fost efectuate „în perioada lunilor august - septembrie 2012” (pentru detalii a se vedea supra).

Instanța este de părere că ceea ce cu adevărăt nu s-a confirmat în ședință de judecată, și duce cert la disculparea penală a inculpatului Dolghii Vasile, este lipsa probatoriuului asupra sintagmei din rechizitoriu, după cum urmează: „... Andrei Stavilă ... a sustras și a însușit ţeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106,74 lei, care se află la balanța I.M. „Apă-Canal” Strășeni, cauzând astfel părții vătămate I.M. „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74 714 lei, în așa mod, fiind cauzate daune materiale considerabile de proporții mari intereselor publice a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”.

În acest sens, instanța de judecată reiterează că, sintagma „... Andrei Stavilă ... a sustras și a însușit ţeava ...” nu corespunde nici pe departe adevărului, or, după cum se constată în prezenta sentință, inculpatul Stavila Andrei nu a comis nici o faptă penală, fiind achitat în acest sens. Mai mult decât atât, nu poate fi vorba de careva „însușire a țevii din metal”, astăzi cît în ședință de judecată s-a demonstrat cert că la data de 07.09.2012 a fost unică dată cînd au fost încărcate țevile de metal în autocamionul de model „Man” pentru a le transporta spre comercializare și cînd au fost stopați de colaboratorii Inspectoratului de poliție Strășeni. Prin urmare, Stavila Andrei nu a însușit nici o ţeavă deoarece efectiv nu a intrat în posesia acestor țevi.

Urmează să fie apreciată critic de către instanță și lipsită de orice suport probator sintagma din rechizitoriu potrivit căreia de către inculpați ar fi fost sustrasă ţeavă „... cu o lungime de 700 metri ... cauzând astfel părții vătămate I.M. „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74 714 lei ...”. Și aceasta deoarece, pe parcursul judecării cauzei, procurorul nu a demonstrat cert că ţeavă în realitate a fost excavată din pămînt de către Stavila Andrei. În acest sens, instanța constată că toate probele administrative de către procuror sunt contradictorii, iar în concluzie, instanța este în imposibilitatea de a stabili ce cantitate de ţeavă de metal a fost excavată, deoarece: 1) potrivit declaratiilor reprezentantului părții vătămate Vlasic Valentina, a fost sustrasă ţeavă în mărime de 700 metri; 2) potrivit declaratiilor martorului Luța Rodica, ţeava a fost evaluată de către membrii unei comisiilor, gradul de uzură s-a constatat fizic, la baza valorii din actual de constatare a stat valoarea fierului uzat; 3) potrivit declaratiilor martorului Donoagă Grigore în autocamionul său au fost încărcate 11-12 bucăți de ţeavă și la fața locului au mai rămas 2-3 țevi; 4) potrivit declaratiilor martorului Constantin Tudor lungimea șanțului era de 200 – 300 metri; 5) potrivit declaratiilor martorului Moscalciuc Alexandru, săpăturile erau de cîteva sute de metri; 6) potrivit declaratiilor martorului Cotelea Gheorghe, lungimea șanțului era de aproximativ 500 metri, a constatat-o el personal în urma măsurărilor cu pasul; 7) potrivit declaratiilor martorului Panciu Sergiu, distanța șanțului era de cca. 1000 metri, a folosit ruleta; 8) potrivit declaratiilor martorului Andrei Bîrca, el a săpat aproximativ 300-400 metri. La un moment dat, la fața locului a venit poliția care a luat toate țevile așa cum erau ele încărcate într-un camion de tonaj și le-a dus la Strășeni. După aceasta el a fost obligat să astupe restul șanțului din care ţeava încă nu fusese excavată – cca. 100-200 metri.

În urma analizei declaratiilor martorilor acuzării indicate supra, instanța ajunge la ferma concluzie că, acuzatorul de stat, afirmind că ar fi fost excavată ţeavă cu lungimea de 700 metri, a reieșit, probabil, în învinuirea sa nu din lungimea efectivă a țevii excavate, ci din lungimea șanțului săpat. Or, nimeni nu neagă că la fața locului ar fi existat un șant, și că în acel șant, cîndva ar fi existat ţeavă din metal. Însă faptul lipsei țevii din respectivul șant nu poate fi imputată inculpaților deoarece în ședință de

judecată s-a demonstrat cu certitudine că lucrările de excavare au durat doar cîteva zile (03-07.09.2012), iar probe că altă țeavă decît cea depistată în autocamionul de model „Man” la data de 07.09.2012 a fost sustrasă de către inculpați nu există efectiv la materialele dosarului.

În aceeași ordine de idei, instanța menționează că neclaritățile privind lungimea efectivă a țevii excavate de inculpatul Andrei Stavila se aprofundează și mai mult la cercetarea probelor materiale din cadrul procesului penal, după cum urmează: 1) potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 07.09.2012 prin care s-a cercetat locul comiterii infracțiunii prin care s-a depistat că a fost săpat în pămînt un canal cu lungimea de aproximativ 500 metri; 2) potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 11.09.2012 prin care s-a cercetat locul comiterii infracțiunii s-a stabilit, în autocamionul de model „Man” se aflau mai multe țevi metalice cu diametre și lungimi mari, 12 la număr; 3) potrivit actului de constatare din 18 septembrie 2014 a comisiei I.M. „Apă-Canal” Strășeni, s-a stabilit că a fost sustrasă țeavă metalică a apeductului de alimentare a rezervoarelor treptei 1 a c. Micăuți cu lungimea de 700 metri.

În context, instanța de judecată constată că, inculpatul Stavila Andrei a organizat excavarea din pămînt a doar 12 țevi de metal care se aflau în autocamionul de model „Man”, acest lucru reiese din cumulul de probe administrat în cadrul ședinței de judecată și recunoscut de către inculpatul Stavila Andrei. Însă organul de urmărire penală nu a identificat care era lungimea țevilor respective, motiv din care instanța consideră imposibil de apreciat prejudiciul efectiv, or, persoana nu poate fi recunoscută vinovată în baza unor presupuneri. Ba mai mult, din cauza indicării eronate de către procuror a lungimii de 700 metri de țeavă sustrasă s-a creat artificial cantumul proporțiilor mari, mai ales că în rechizitoriu procurorul nici măcar nu a indicat după care formulă a ajuns la acest prejudiciu. Este adevărat că la materialele cauzei există un proces verbal privind constatarea prejudiciului cauzat din 14.08.2014 (Vol. II, f.d. 19), însă instanța de judecată menționează că, calculele făcute în acest proces verbal se bazează pe procesul verbal de examinare a obiectului din 24.12.2012 (Vol. II, f.d. 54), iar în ambele aceste acte procesuale se face trimitere la o țeavă cu diametrul de 400 mm, pe cind în rechizitoriu, procurorul indică la diametrul de 426 mm, ceea ce face învinuirea neclară.

Într-un alt context, urmează a fi apreciată critic de către instanța de judecată și sintagma din rechizitoriu potrivit căreia părții vătămate I.M. „Apă canal Strășeni” i-ar fi fost cauzate „daune materiale considerabile ... intereselor publice a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”.

Instanța este de părere că, prin acțiunile prejudiciabile săvârșite de către inculpatul Dolghii Vasile nu s-au cauzat careva daune „intereselor publice”, iar la baza poziției sale, instanța se va conduce de raționamentele expuse în Hotărârea Curții Constituționale a RM nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal prin care a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau”, și în care Curtea a statuat: „*85. Curtea constată că instanța de judecată la individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale este obligată să stabilească cu certitudine urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatului, or, potrivit art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. De altfel, atribuirea unor fapte infracționale concrete ca prejudiciind „interesul public”, în abstracto, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate și totodată constituie o interpretare a legii penale extensivă și dezfavorabilă persoanei, contrar prevederilor art. 3 alin. (2) din Codul penal*”.

Până la bază aceeași Hotărâre a Curții Constituționale, instanța consideră că nu este întrunit nici calificativul de „daună materială considerabilă”, și aceasta deoarece potrivit textului: „*94. Curtea observă că noțiunea „daune considerabile” își găsește explicația în art. 126 alin. (2) din Codul penal, care prevede următoarele: „Caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabileste luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnatatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudiciului drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradullezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. ... 100. Curtea subliniază că, în exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul „ultima ratio”. Curtea reține că, din perspectiva principiului „ultima ratio” în materie penală, nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală. ... 101. Prin urmare, ținând cont de faptul că sarcina de a reglementa gravitatea vătămării rezultate din comiterea unei fapte penale și valoarea pagubei revine legiuitorului, Curtea consideră necesar să emite o Adresă către Parlament în vederea stabilirii în legea penală a unui prag valoric al daunelor considerabile și esențiale pentru excluderea estimărilor subiective. ... 102. Totodată, până la instituirea de către legiuitor a unui prag valoric al daunelor esențiale și considerabile, mărimea acestora va constitui limitele care se încadrează între daunele în proporții mici și daunele în proporții mari”*”.

Raportind constatările Onoratei Curți, la circumstanțele cauzei puse pe rolul instanței de judecată, instanța de judecată consideră că, părții vătămate nu i-s-a cauzat o daună materială considerabilă din următoarele considerente:

1. Potrivit art. 59 alin. 1 Cod de procedură penală al RM, parte vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i-s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei.

Din materialele cauzei reiese cert că în calitate de parte vătămată a fost recunoscută I.M. „Apă Canal Strășeni” (Vol. II, f.d. 60) al cărei fondator potrivit Extrasului din Registrul bunurilor imobile este Consiliul orașenesc Strășeni. Însă proprietarul de facto al țevilor excavate este Primăria or. Strășeni la balanță căreia se află efectiv țevile (Vol. f.d. 91, 101-105, 112), I.M. „Apă canal Strășeni” fiind doar gestionarul acestor bunuri. Prin urmare, I.M. „Apă canal Strășeni” nu putea să suferă careva prejudiciu de pe urma excavării țevii, ci doar Primăria or. Strășeni, iar înscrисurile și probele materiale prezentate de I.M. „Apă Canal Strășeni” nu au nici o valoare juridică deoarece ele emană de la persoane al căror statut de parte vătămată în cadrul acestui proces li-s-a acordat drept urmare a aprecierii eronate a legislației procesuale penale. Iar odată ce procurorul a inclus în rechizitoriu mențiunea „cauzând astfel părții vătămate I.M. „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială”, aceasta urmează a fi apreciată critic deoarece nu corespunde realității obiective, astfel că învinuirea este neclară, circumstanță ce urmează a fi interpretată în favoarea inculpatului Dolghii Vasile.

2. Potrivit constatărilor instanței de judecată din prezenta sentință privitor la capătul de acuzare al lui Stavila Andrei pentru care a fost achitat, a fost reținut că, „*în perioada cuprinsă între data de 03.09.2012 și 07.09.2012, inculpatul Stavila Andrei ... a organizat săparea unui șanț ... și a descoperit țeava din metal care se află în pămînt. Iar la data de 07.09.2012 cind de către inculpatul Stavila Andrei a fost angajat Donoagă Grigore ... pentru a transporta țevile de fier uzat pentru a fi comercializate, fiind în proces de încărcare a autocamionului numit cu țevi metalice excavate din pămînt și tăiate, au fost stopați de colaboratorii Inspectoratului de poliție Strășeni, care au reținut camionul și în care erau încărcate 12 țevi a căror lungime și valoare certă nu a fost identificată de organul de urmărire penală*”.

Totodată, potrivit ordonației de recunoaștere ca corp delict din 18.02.2013 se confirmă că cele 12 țevi metalice a căror lungime și valoare nu a fost identificată cert, care au fost depistate în autocamionul de model „Man” la 07.09.2012 și cercetate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.09.2012 se păstrează pe teritoriul I.M. „Apă-Canal” Strășeni (Vol. I, f.d. 170).

La fel, s-a mai constatat că la aprecierea cantumului prejudiciului suportat de pretinsa parte vătămată procurorul s-a condus de informația parvenită de la S.C. „ANVI-PRIM” S.R.L., care confirmă faptul că în luna septembrie 2012 un kg. de fier uzat este procurat la prețul de 1.70 lei (Vol. I, f.d. 143).

Potrivit raportului de expertiză nr. 466 din 12.03.2014 efectuat în cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare, țevile cercetate „nu pot fi folosite ca material de construcție, deoarece după demontare ele și-au pierdut calitatea inițială și nu pot fi supuse evaluării” (Vol. I, f.d. 189-190).

Urmind consecutivitatea logică a circumstanțelor indicate supra, având în vedere că toate țevile excavate de către Stavila Andrei la moment se află în posesia I.M. „Apă Canal Strășeni”, instanței nu-i este clar care totuși este prejudiciul cauzat acestei întreprinderi, or, la fier uzat aceste țevi pot fi vândute și în prezent de către posesorul I.M. „Apă Canal Strășeni” sau proprietarul Primăria mun. Strășeni, și cu siguranță la un preț cu mult mai mare decât în 2012.

Într-adevăr instanța de judecată menționează că o serie de martori, inclusiv Primarul or. Strășeni, Valentina Casian au indicat că dacă această țeavă nu ar fi fost excavată, prin ea s-ar fi putut trage un alt traseu de apă, cu diametrul țevii mai mic, iar traseul vechi ar fi servit ca strat de protecție, prin ce s-ar fi economisit banii publici. Însă aceste afirmații au rămas la nivel de declarări, or, careva proiecte reale de investiție într-un asemenea sistem de aprovizionare cu apă instanței nu i-au fost prezentate, ba mai mult, având în vedere că lungimea de țeavă care efectiv a fost excavată de Stavila Andrei nu a fost determinată, este imposibil de determinat că bani publici ar fi

fost economisită, dacă cele 12 țevi cu statut de corpuri delictice ce se află pe teritoriul IM „Apă Canal Strășeni” s-ar fi aflat la locul lor.

Prin urmare, probele prezентate de învinuire sunt insuficiente pentru a recunoaște vină lui Dolghii Vasile în săvârșirea infracțiunii imputate. Pe de altă parte, probele prezентate de procuror fără îndoială confirmă faptul, că inculpatul a depășit atribuțiile de serviciu, acest fapt fiind dovedit prin corpul delict - originalul cererii din 03.09.2012 adresată primarului c. Micăuți Vasile Dolghii, semnată de Stavila Andrei este anexată la cauză penală fila dosarului 53, Vol. 1.

Potrivit art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătoarească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupunerii, iar toate dubile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

În acest sens instanța apreciază critic argumentul părții acuzării potrivit căruia, daunele considerabile ar fi fost cauzate ÎM „Apă Canal Strășeni” și că ar fost în proporții mari deoarece aceste circumstanțe nu au fost probate în ședință de judecată, or, în lipsa cărora documente de apartenență cu drept de proprietate a țevalor la ÎM „Apă canal Strășeni”, și a căreia probe materiale sau act procesual prin care s-ar fi constatat lungimea celor 12 țevi care au statut de corp delict, instanța de judecată se află în imposibilitate de a determina care este valoarea daunelor cauzate ÎM „Apă Canal Strășeni”. Astfel, având în vedere principiul potrivit căruia „toate dubile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului”, precum și principiul potrivit căruia o persoană urmează a fi condamnată doar atunci cînd instanța este convinsă de vinovăția acestuia „dîncolo de orice dubiu rezonabil”, instanța concluzionează că procurorul nu a demonstrat „dîncolo de orice dubiu rezonabil” existența în acțiunile inculpatului Dolghii Vasile elementele constitutive ale componenței incriminate în baza art. 328 alin. 3 lit. b) Cod penal. În cazul dat dubile cu privire la cantumul daunelor considerabile și calitatea părții vătămate urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului (art. 8 al. 3) CPP), care nu este obligat să dovedească nevinovăția sa (art. 8 al. 2) CPP).

În această ordine de idei instanța consideră relevant de a menționa faptul că din cauza că erorilor comise la etapa de urmărire penală, respectiva cauză nu a fost transmisă corespunzător în instanța de judecată, astfel fiind neglijat scopul urmării penale prevăzut de art. 1 al. (2) Cod de procedură penală: „Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”.

În conformitate cu art. 389 alin. 1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoarești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Pe de altă parte însă soluția achitării inculpatului Dolghii Vasile este inadmisibilă deoarece, aşa cum reiese din conținutul corpului delict - originalul cererii din 03.09.2012 adresată primarului c. Micăuți Vasile Dolghii, semnată de Stavila Andrei (Vol. 1, f.d. 53), or instanța de judecată a reținut în constatăriile sale supra că, „făcînd cunoștință cu conținutul acesteia din care clar rezulta excavarea și extragerea țevalor metalice din sectorul de apeduct dintre fîntîinile arteziene a Prizei de apă din comuna Micăuți în scop de a fi vîndute, prin aplicarea unei rezoluții, ilegal, a acceptat, semnat și aplicat stîmpila primarului comunei Micăuți, deși cunoștea că aceste bunuri nu se aflau în administrarea primăriei Micăuți”, ceea ce cade sub incidența art. 313 Cod contravențional al RM - Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică, săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Cu alte cuvinte, instanța de judecată este de părere că, odată ce componența de infracțiune prevăzută de art. 328 alin. 3 lit. b) Cod penal incriminată inculpatului Dolghii Vasile nu s-a confirmat deoarece nu s-a demonstrat existența daunelor considerabile în calitate de element al laturii obiective a acestei infracțiuni, art. 313 Cod contravențional este perfect aplicabil. Or, elementele acestei contravenții sunt intrunite, după cum urmează:

1) Obiectul contravenției - prin acțiunile inculpatului Dolghii Vasile s-a atentat la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care presupune îndeplinirea obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

2) Subiectul contravenției - instanța de judecată menționează că inculpatul Dolghii Vasile era responsabil, avea vîrstă necesară pentru atragerea la răspundere penală și dispunea și de calitatea de subiect special al contravenției deoarece la momentul săvârșirii infracțiunii acționa în calitate de primar al comunei Micăuți, mandat validat prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 24 iunie 2011 (Vol. I, f.d. 151), și astfel, conform art. 123 alin. (3) Cod penal fiind persoană cu funcție de demnitate publică. Calitatea de persoană cu funcție de demnitate publică mai reiese și din anexa la Legea nr. 199 din 16.07.2010 „cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică”, modul de alegere fiind reglementat inclusiv de art. 112 din Constituția Republicii Moldova.

3) Latura subiectivă a contravenției - inculpatul Dolghii Vasile a acționat cu intenție directă, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege.

4) Latura obiectivă a contravenției – inculpatul a comis fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, care după părerea instanței se rezumă la următoarele acte legislative: 1) art. 9 și 127 din Constituția Republicii Moldova; 2) art. 10 alin. (1) și (2) din Legea Republicii Moldova privind statutul alesului local; 3) art. 1-4 alin. (1) și (2) lit. b) și f), 29, 75 și 77 din Legea Republicii Moldova privind administrația publică locală; 4) art. 10 alin. (1) și (2) din Legea privind administrația și deținerea proprietății publice. Instanța de judecată consideră că de prevederile legale menționate supra inculpatul era obligat să înțâlnească acceptat cererea lui Stavila Andrei, a scris rezoluția, a semnat și a aplicat stîmpila primarului comunei Micăuți.

Acțiunea de depășire s-a manifestat prin acțiunea unipersonală a inculpatului Dolghii Vasile în calitate de primar de a autoriza excavarea țevii, care era însă de competență Consiliului comunei Micăuți. Cu alte cuvinte, în calitate de exponent al puterii publice inculpatul nu a fost în drept să decidă soarta țevii din metal care trecea prin teritoriul comunei Micăuți și care se afla la balanța ÎM „Apă Canal Strășeni”, urmând ca cererea depusă de către Stavila Andrei să fie pusă în dezbatere în cadrul Consiliului local Micăuți. Or, din conținutul prevederilor Legii privind administrația publică locală, primarii nu sunt investiți cu așa atribuții.

Cu referire la argumentele invocate de către partea apărării, instanța de judecată consideră că nu poate fi reținută și urmează a fi apreciată critic poziția și afirmațiile inculpatului Dolghii Vasile precum că rezoluția pusă de către el pe partea din stînga de sus a cererii lui Stavila Andrei, datată, semnată și stîmpitată de el personal nu ar constitui o acțiune de depășire a atribuțiilor de serviciu deoarece nu a fost emis un act administrativ distinct în acest sens, urmând ca ulterior acestor acțiuni să fi fost emisă o decizie, în calitate de act distinct și executor, lucru care însă nu s-a întîmplat. Această versiune nu rezistă în fața probelor prezente de partea acuzării, și se combată într-o totală probă prezente și cercetate în ședință de judecată de unde reiese cert că: 1) cererea lui Stavila Andrei în original se află la materialele cauzei penale, însoțită de încasările aplicate de inculpatul Dolghii Vasile reprezentă o manifestare expresă de voîntă a autorității executive locale prin care s-a permis necondiționat excavarea țevalor; 2) cererea lui Stavila Andrei nu a fost transmisă în cancelaria primăriei Micăuți, ci a ajuns în mîinile lui Stavila Andrei, fapt ce reiese expres din declaratiile lui Stavila Andrei, martorilor Andrei Birca, Constantin Tudor, Donoagă Grigore, Casian Valentina, Grosu Stefan. Deci, afîndu-se la Stavila Andrei, cererea respectivă deja producea efecte juridice, or, ea a fost prezentată tuturor celor implicați în procesul de excavare, dar și celor care au încercat să stopeze acțiunile lui Stavila Andrei; 3) dacă intenția lui Dolghii Vasile era de a emite o dispoziție în baza cererii lui Stavila Andrei, apare întrebarea logică, de ce rezoluția aplicată pe cerere nu conține o altă inscripție, cum ar fi „spre examinare”, sau „emiteți dispoziția” cu indicarea persoanei responsabile de executare, or, la lecturarea rezoluției aplicate de inculpatul Dolghii Vasile, reiese cert că cererea lui Stavila Andrei a fost investită cu formulă executorie din momentul semnării și aplicării stîmpilei, nemaiînfiind necesară perfectarea altor acte administrative, cu atât mai mult că, careva dispoziție de către primar nu a mai fost emisă.

Astfel, în calitate de probe directe care demonstrează inculpatului Dolghii Vasile este însuși corpul delict recunoscut în această calitate prinordonanță de din 18.02.2013, și anume, cererea lui Stavila Andrei în original din 03.09.2012 (Vol. I, f.d. 53), precum și propriile declarări ale inculpatului care nu neagă faptul aplicării rezoluției pe cererea lui Stavila Andrei, ba mai mult, declară cert că la balanța UTA Micăuți, țevile de metal excavate nu se aflau, iar dacă se aflau sau nu la balanța Primăriei Strășeni el nu stia.

Probele directe sunt susținute prin probe indirecte cum ar fi: 1) declarațiile reprezentantului părții vătămate Vlasic Valentina care a declarat că, din anul 1974 țevile excavate erau la bilanțul Gospodăriei Comunale Strășeni. Ulterior toate rețelele de apă și canalizare au trecut la Întreprinderea Mică „Apeduct-canal”. La moment, țevile sunt gestionate de Întreprinderea Municipală „Apă-canal” Strășeni, fondatorul fiind Consiliul orașenesc Strășeni, organ de control fiind Primăria or. Strășeni; 2) declarațiile martorului Luța Rodica care a relatat că potrivit actelor de inventariere din anul 2012 traseul din care a fost sustras țeava se află la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, fapt confirmat prin actele de inventariere din anul 2012; 3) declarațiile martorului Grosu Ștefan care a discutat cu Stavila Andrei pe care l-a întrebat dacă are acte ce îi permit să facă săpături la ce ultimul i-a spus că are permisiune și face săpături legal prezintându-i-se un înscris; 4) declarațiile martorului Andrei Birca care a relatat că Stavila Andrei i-a dat o foaie pe care era menționat că poate lucra, era stampilată și semnată.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia că de fapt, poziția inculpatului Dolghii Vasile referitor la negarea săvârșirii contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional urmărește scopul evitării recunoașterii vinovăției sale de comitere a unei contravenții. Mai mult decât atât, instanța reiterează că în afară de faptul că inculpatul neagă acuzațiile aduse și pretinde că nu și-a depășit atribuțiile de serviciu, el nu a prezentat nici o probă veridică în favoarea nevinovăției sale decât doar propriile declarații din cadrul ședinței de judecată.

Reieșind din circumstanțele menționate, în conformitate cu prevederile art. 332 al. 2 Cod de procedură penală al RM, potrivit căruia în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încețează procesul penal, și, concomitent soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional, instanța ajunge la concluzia de a înceta procesul penal pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 3 lit. b) Cod penal al RM, cu recalificarea faptelor inculpatului potrivit art. 313 Cod contravențional al RM.

În același context, înțînd cont de prevederile Codului contravențional al RM, instanța de judecată consideră că procesul contravențional urmează a fi încetat din următoarele considerente.

Potrivit art. 461 Cod contravențional al RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vre-unul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încețează procesul contravențional.

Conform art. 441 alin. 1 lit. b) Cod contravențional al RM, procesul contravențional pornit încetează dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3), art. 20-31.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. 2, 3 Cod contravențional al RM (în redacția la momentul comiterii faptei), termenul de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni. Termenul, de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției.

Astfel, dat fiind faptul că fapta a fost săvârșită de inculpat la data de 03.09.2012, iar termenul de prescripție a expirat peste trei luni, procesul contravențional urmează a fi încetat din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

Referitor la soarta corporilor delictice, având în vedere că potrivit art. 159 alin. 6 Cod de procedură penală, ele se păstrează pînă ce soarta lor nu va fi soluționată prin hotărîre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanței, înțînd cont de faptul că prezentul proces este finisat, instanța de judecată consideră oportun de a decide că, corporile delictice recunoscute prin ordonanța din 18.02.2013, și anume – țevile metalice examineate în cadrul proceselor verbale de cercetare la fața locului din 07.09.2012, 11.09.2012 și 26.09.2012 – urmează a fi transmise în posesia ÎM „Apă Canal Strășeni”. Iar cît privește originalul cererii din 03.09.2012 adresată primarului c. Micăuți Vasile Dolghii, semnată de Stavila Andrei este anexată la cauză penală fila dosarului 53, Vol. 1, urmează a fi păstrată la materialele cauzei.

Într-un alt context, cu referire la plângerea în ordinea art. 313 CPP depusă de către Dolghii Vasile cu referire la declararea militării procesului verbal cu privire la reținere din XXXXXXXXX întocmit în privința sa, plângere asupra căreia, de altfel, judecătorul de instrucție al Judecătoriei Strășeni a emis încheierea din 29.01.2015 de declinare a competenței în favoarea prezentului complet de judecată, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 313 Cod de procedură penală al RM, (1) Plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuitor, învinuit, apărător, partea vătămată, de alii participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale căror au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

(2) Persoanele indicate în alin.(1) sunt în drept de a ataca judecătorului de instrucție:

1) refuzul organului de urmărire penală:

- a) de a primi plângerea sau denunțul privind pregătirea sau săvârșirea infracțiunii;
 - b) de a satisface demersurile în cazurile prevăzute de lege;
 - c) de a începe urmărirea penală;
 - d) de a elibera persoana reținută pentru încălcarea prevederilor art. 165 și 166 din prezentul Cod;
 - e) de a elibera persoana definită cu încălcarea perioadei de reținere sau a perioadei pentru care a fost autorizat arestul;
- 2) ordonanțele privind încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire penală;
- 3) alte acțiuni care afectează drepturile și libertățile constituționale ale persoanei.

Astfel, instanța este de părere că în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, ordonanța procurorului de reținere a persoanei nu este susceptibilă de a fi examinată deoarece acest tip de acte de dispoziție ale procurorului nu cade sub incidența competenței judecătorului de instrucție, ceea ce în consecință atrage inadmisibilitatea unei asemenea plângeri, precum este și cazul din prezenta speță.

Este notabil a fi menționat și faptul că imposibilitatea de a contesta procesul verbal de reținere al persoanei în ordinea art. 313 CPP reiese și din Hotărârea Plenului CSJ nr. 7 din 2005 cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale unde în pct. 5.3 se menționează expres că, aceste acte procedurale reprezintă procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și, nu afectează prin sine însăși careva drepturi sau libertăți constituționale. Aceasta este o măsură procesuală prevăzută de lege, necesare într-o societate democratică, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

Deși Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție specificată supra, nu reprezintă un izvor de drept, totuși aceasta constituie produsul activității de unificare și uniformizare a practicii judiciare efectuată de Înalta Curte la acest capitol, respectiv rezultă că raționamentele abordate în aceasta reprezintă o emanare a jurisprudenței constante a instanțelor autohtone pronunțate pe cauze similare, ceea ce nu poate fi trecut cu vederea la examinarea prezentei plângeri.

Instanța deci, este de părere că procesul verbal cu privire la reținere în sine nu lezează drepturile și libertățile persoanei, deoarece el este un act procedural ce reflectă obiectiv circumstanțele în care a avut loc reținerea în condițiile legii. Deci, dacă reținerea a avut loc în baza art. 165-167 CPP iar procesul verbal de reținere conține toate elementele obligatorii este inadmisibil de a-l ambla or ne cale de consecință în linsa procesului verbal de reținere ar rezulta că persoana a fost reținută ilegal.

Din conținutul plângerii, instanța de judecată reține că de fapt petitionarul invocă mai mult ilegalitatea retinerii sale în conformitate cu art. 165 CPP și nu a procesului verbal de reținere ca atare, însă instanța reiese din limitele cerințelor formulate, cu atât mai mult că ilegalități vădite la reținerea condamnatului instanța nu a depistat.

Analizînd materialele din dosar, argumentele pronunțate în ședința de judecată, elucidînd și constatînd starea de lucruri descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispozițiile art. 384-385, 390-394, 396, 397 CPP RM, instanța de judecată,-

hotărâște:

Se achită Stavila Andrei învinuit în baza art. 186 alin. 4 Cod penal al Republicii Moldova pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Se achită Dolghii Vasile învinuit în baza art. 42 alin. 5 și 186 alin. 4 Cod penal al Republicii Moldova pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Se incetează procesul penal de învinuire a lui Dolghii Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 3 lit. b) Cod penal al Republicii Moldova deoarece fapta inculpatului constituie contravenție.

Se recunoaște vinovat Dolghii Vasile de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional al RM.

Se incetează procesul contravențional în privința lui Dolghii Vasile în baza art. 313 Cod Contravențional al RM în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere contravențională.

Corpurile delictice: 1) țevile metalice examineate în cadrul proceselor verbale de cercetare la fața locului din 07.09.2012, 11.09.2012 și 26.09.2012 și recunoscute în calitate de corp delict prin prinordonanță din 18.02.2013 – urmează a fi transmise în posesia ÎM „Apă Canal Strășeni”; 2) originalul cererii din 03.09.2012 adresată primarului c. Micăuți Vasile Dolghii, semnată de Stavila Andrei - urmează a fi păstrată la materialele cauzei.

Se respinge ca fiind inadmisibilă plângerea lui Dolghii Vasile depusă în ordinea art. 313 Cod de procedură penală cu referire la declararea nulității procesului verbal cu privire la reținere din XXXXXXXXX.

Sentința cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău prin intermediul Judecătoriei Strășeni în termen de 15 zile de la pronunțare.

Președintele ședinței,

judecător

Igor Chiroșca